

UKAS DILEMMA

TEKST: TORIL GRANDE

Du er statsminister i et NATO-land. Du er personlig sterkt imot USAs bombing i Afghanistan, men forpliktet til å støtte den gjennom alliansen.

Hva gjør du?

Lars Fr. H. Svendsen

Det er vel slik at i en offentlig stilling som det her er snakk om, vil det være nødvendig fra tid til annen å inngå kompromisser i forhold til ens egen samvittighet. I et så alvorlig tilfelle, ser jeg ingen annen mulighet enn at jeg måtte ha brukt min stilling til å gå imot bombingene. Jeg ville benyttet anledningen til å redegjøre for grunnen til min protest i det offentlige rom. Dersom det ikke skulle lykkes meg å overbevise regjering og storting, ser jeg ingen annen mulighet enn at jeg måtte ha trukket meg fra min stilling.

Janne Haaland Matlary

Som ansvarlig politiker ville jeg måtte vurdere dette dilemmaet ikke bare ut fra moral og etikk, men også i forhold til våre internasjonale og overnasjonale forpliktelser gjennom FN og NATO. Det etiske kan man selvsagt diskutere: Ut fra europeisk, kristen tenkning heter det at du ikke skal gå til motangrep med mer makt enn nødvendig. Hva er nødvendig? Hvis jeg virkelig var etisk motstander, ville jeg konsultert de andre allierte på en diskret måte og diskutert om det er andre strategier for å nå målet. Jeg mener Norge som et lite land trenger den støtte alliansen gir oss.

Stein Tønnesson

Jeg setter inn store politiresurser i å spore opp deltakere i al-Qaidanettverket. Samtidig tar jeg direkte kontakt med representanter for muslimske innvandrere i landet mitt, med sikte på å utarbeide en felles antiterrorstrategi. Offentlig gir jeg uttrykk for at USA har rett til å svare på terrorangrep også med militære midler, men argumenterer underhånden klart og tydelig overfor amerikanerne mot bombingene, og gir beskjed om at mitt land ikke bør bli bedt om å delta aktivt i krigføringen. Jeg satser betydelige ressurser på humanitær innsats for de nødlidende i Afghanistan og legger vekt på utvidet samarbeid med muslimske land.